

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

4. Quomodo Christus infans exercuerit actus internos gratitudinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

Quomodo Christus infans exercuerit
actus internos gratitudinis. IV.

I. Expende simili modo, quam perfectè secundum omnem dimensionem Christus in infantia sua, licet nihil foris appareret, continuavit actus internos gratitudinis erga Patrem inchoatos ipso momento Incarnationis.
1. demissè agnoscendo, magni aestimando, grata mente acceptando omnia humilitati suæ collata charismata, ceu gratuita beneficia. 2. Datorem omnium reuerenter agnoscendo, magnificando, laudando, amoris & gratitudinis brachijs complectendo. 3. Accepta beneficia omni possibili modo compensare desiderando & statuendo. Et quidem èò perfectius, quò euidentius intuebatur 1. Infinitam diuinæ bonitatis, liberalitatis & benignitatis erga se abyssum. 2. Inæstimabilem excellentiam gratiarum & prærogatiuarum sibi concessarum, insuper omnium, perse sua que merita præuisa, donorum naturæ, gratiæ, gloriæ electis omnibus collatorum & conferendorum. 3. Incomprehensibilem gratuiti amoris excessum,

ex quo hæc omnia conferrentur, & quidem ad fines tam sublimes. Suspice sublimitatem illius affectuum gratitudinis, & similes in præsenti excita, ut supera insinuatum, per consueta suspiria iuxta formulam offerendi sacrificium Eucharisticum, quam vide in Enchirio Indust. c. 15. §. 2.

II. Quàm intènsè deplorarit extremam hominum erga diuinam liberalitatis abyssum ingratitudinem, dolent tam paucos, eosque tam parcè, raro, & imperfectè hos actus gratitudinis usurpare: idque eo intenſius, quo firmius apprehendebat tantam ingratitudinis omnium ingratorum hominum, quotquot sunt, fuerunt, erunt, multipliciterem, & enormitatem; tantam eorum exitatem, socordiam, stupiditatem, cum tam facilè se gratos possent, si vellet, exhibere; & horrendas ingratitudines imminentes pœnas euitare; tantam diuinæ offendæ, quæ hac ingratitudine incurritur, grauitatem. His consideratis elice affectus gratitudinis, quoad præteritum, seu affectus compunctionis de tua omniumque ingratitudine, cum proposito emendationis.

III. Quàm feruenter proposuerit hos affectus gratitudinis tota vita, & quidem

dem intensissimos continuare etiam in maximis desolationibus, contumelijs, & tormentis: sicque abunde compensare hominum ingratitudinem, omnesque prouocare ad sui in hac re imitationem: & quidem eò feruentius, quò id gratius aeterno Patri, nobisque utilius esse sciebat. Et his expensis subijce desiderium similes gratitudinis actus internos saepius renouandi, externosque hos vel illos superaddendi, e. c. conando bene orare, & alias ordinarias functiones perfectè obire ex motu gratitudinis.

Quomodo eosdem gratitudinis affectus
tunc frequentaris Beata
Mater.

v.

I. Expende quam pure, intense, constanter, insatiabiliter B. Virgo Deipara eosdem predictos gratitudinis affectus, ut ab initio usus rationis ceperat, nunc Mater effecta Creatoris continuarit, cum quotidie coram cerneret, soueret, tractaret, lactaret, & portaret illum, à quo sic le dilectam, sic electam, sic euectam supra omnes submissè recolebat: Et quidem eò eminen-

G 2

tius,